

Χειρουργικές επεμβάσεις: Σε ποια ηλικία είναι επικίνδυνες - Οι ευάλωτοι ασθενείς

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Υγεία και ιατρικά θέματα

Δύο παράγοντες που μπορούν να κοστίσουν τη ζωή των ηλικιωμένων μετά από μια χειρουργική επέμβαση στους ηλικιωμένους εντόπισαν οι ερευνητές, προτείνοντας παράλληλα και αποτελεσματικές λύσεις

Photo: Shutterstock

Οι ηλικιωμένοι που είναι πιο ευάλωτοι ή πάσχουν από άνοια κινδυνεύουν περισσότερο να χάσουν τη ζωή τους ένα χρόνο μετά την υποβολή τους σε μια χειρουργική επέμβαση, σύμφωνα με νεότερη μελέτη.

Σύμφωνα με την πρόσφατη μελέτη που δημοσιεύτηκε στο JAMA Surgery, από τους 992 Αμερικανούς ηλικίας 65 ετών και άνω που έλαβαν μέρος στη μελέτη και υποβλήθηκαν σε κάποια σοβαρή χειρουργική επέμβαση μεταξύ του 2011 και του 2017, το 13% κατέληξε μέσα στο επόμενο έτος.

Υπήρχαν ωστόσο και κατηγορίες ασθενών που αντιμετώπιζαν μεγαλύτερο κίνδυνο

θανάτου από το γενικό πληθυσμό. Τα ποσοστά θανάτου για τους πιο ευάλωτους ανερχόταν στο 28% σε αντίθεση με το 6% όσων ήταν υγιείς, ενώ για τους ασθενείς με άνοια σε αυτή την ηλικιακή κατηγορία διαμορφώθηκε στο 33%, σε σύγκριση με το 12% για τα άτομα χωρίς ενδείξεις άνοιας.

Ομοίως, και η ηλικία έπαιζε ρόλο, καθώς τα άτομα στην δεκαετία των 80 και 90 είχαν από 2,5 έως έξι φορές περισσότερες πιθανότητες να αποβιώσουν από τους ανθρώπους στα 60 τους. Ο βαθμός όμως που η επέμβαση επιτάχυνε το θάνατό τους ήταν ασαφής.

«Σε διάστημα πάνω από ένα χρόνο, είναι πιο δύσκολο να προσδιοριστεί η συσχέτιση με τη χειρουργική επέμβαση» εξηγεί ο επικεφαλής ερευνητής δρ. Thomas Gill, καθηγητής γηριατρικής ιατρικής στην Ιατρική Σχολή του Yale. Είναι όμως πιθανό οι επεμβάσεις να έπαιξαν συχνά σημαντικό ρόλο στην επιδείνωση της υγείας αυτών των ηλικιωμένων.

Όπως σχολιάζει στη συνέχεια ο δρ. Gill, το συνολικό ποσοστό θανάτου στην ομάδα μελέτης, δηλαδή το 13% σε διάστημα ενός έτους, είναι σημαντικά υψηλότερο από ό,τι θα αναμενόταν για τους Αμερικανούς αυτής της ηλικίας.

Μήπως τελικά αυτό σημαίνει ότι ορισμένες επεμβάσεις ήταν πιο επικίνδυνες και δεν έπρεπε να γίνουν; Όπως σημειώνει, αυτό μπορεί να ισχύει για ορισμένες περιπτώσεις, αλλά ο δρ. Gill θεωρεί ότι έχει μεγαλύτερη σημασία η καλύτερη φροντίδα τόσο πριν όσο και μετά την επέμβαση.

Αρχικά, δηλαδή, θα πρέπει να γίνεται μια αξιολόγηση σχετικά με την αδυναμία των ασθενών και τα ενδεχόμενα πρώιμα σημάδια άνοιας πριν από μια προαιρετική χειρουργική επέμβαση. Όσοι παρουσιάζουν σημάδια εξάντλησης, όπως χαμηλό βάρος, περιορισμό στην κίνηση ή κόπωση, μπορούν να επωφεληθούν από θεραπεία για τη βελτίωση της φυσικής τους κατάστασης, για παράδειγμα. Επιπλέον, οι αναισθησιολόγοι θα μπορούσαν να αποφασίσουν διαφορετικά σχετικά με τον τύπο της αναισθησίας που θα χρησιμοποιηθεί, με βάση αυτές τις αξιολογήσεις.

Όσον αφορά τα συμπτώματα της άνοιας, είναι σημαντικό να προλαμβάνεται και να αντιμετωπίζεται το παραλήρημα. Πρόκειται για μια συχνή επιπλοκή μετά από χειρουργική επέμβαση για τους ηλικιωμένους, αλλά μπορεί να είναι ιδιαίτερα σοβαρή και μακροχρόνια σε όσους πάσχουν από άνοια.

Εν τέλει, συνιστά στους ασθενείς και στις οικογένειές τους τη σαφή διαβεβαίωση για την αναγκαιότητα μιας χειρουργικής επέμβασης και παράλληλα να συζητήσουν τα πιθανά οφέλη, τους κινδύνους και τις εναλλακτικές λύσεις. Εάν αποφασίσουν την πραγματοποίησή της, είπε, θα πρέπει να μάθουν εάν υπάρχουν τρόποι να

βελτιστοποιήσουν την υγεία τους πριν από την επέμβαση, αλλά και να ζητήσουν τη συμβολή ενός ειδικού που θα αναλάβει τη μετεγχειρητική φροντίδα.

Πηγή: ygeiamou.gr